

Lenin a trăit, Lenin trăește, Lenin va trăi!

Maeștrii sunt chemați să-și desfășoare toată capacitatea pentru a contribui la îndeplinirea și depășirea Planului Cincinal

La Combinatul Siderurgic Hunedoara, muncitorii, tehnicienii și funcționari, în consfătuiriile pentru prelucrarea Planului Cincinal și-au luat o serie de angajamente.

Ei au hotărât să atingă nu numai nivelul de producție prevăzut de Planul Cincinal, ci să-l și depășească.

Pentru realizarea acestei hotărîri, maeștrilor le revine un rol de mare importanță. Până acum, sarcinile ce au revenit fiecărei secții, au fost privite de unii maeștri cu mult interes, iar de alții cu prea puțină atenție.

Exemple de buni organizatori ai muncii, cu interes față de fiecare problemă de producție sunt multe în Combinatul Siderurgic Hunedoara; de pildă, maestrul furnalist Suciu Nicolae de pe terenul de sus a furnalelor, care a știut să se apropie de fiecare muncitor, să-l instruască și să-l facă să obțină rezultate frumoase.

Maestrul Munteanu Nicolae dela Otelăria Siemens Martin pe lângă că a dus o muncă pentru aplicarea pe o scară cât mai largă a metodei de elaborare rapidă a sarjelor — metoda oțelarului sovieic Matulineț — de prim-topitorii din schimbul său, a extins-o pe întregul colectiv al O.S.M.-ulu.

Datorită acestui fapt, în întrecerea socialistă de până acum, oțelarii din schimbul său au fost în fruntea secției. Prim-topitorul Bârlea Traian, de câteva luni se află în fruntea întrecerilor socialistice și a întrecerilor pe profesioniști Otelăria Siemens Martin.

Cealaltă prim-topitoră elaborează cu succes sărjele rapide.

La secția Laminoare, șeful de echipă Ilea Iordan se îngrijește întotdeauna să nu se întâmpile strangulări de producție. Pentru fiecare lucru neplăcut, el pune la curent Organizația de bază și șeful de schimb, pentru a lăua măsuri de rezolvare imediată.

Maestrul Enciu Radu dela Construcții Metalice a I.C.S.H.-ului având în plan mecanizarea furnașului Nr. 3 și 4, și-a repartizat munca în aşa fel ca sarcinile ce-i revin să fie îndeplinite la timp.

La hala lingotierelor dela Otelăria Siemens Martin el și-a organizat munca pe sistem panglică și în felul acesta fiecare lucrare este executată înainte de termenul fixat, eliminându-se totodată o serie de lipsuri care făceau greutăți în munca constructorilor.

La fel și maestrul Mihel Ioard dela Construcții Metalice conduce cu succes lucrările de întreținere dela secțiile principale ale Combinatului, ia inițiative proprii de organizare și știe să se apropie de fiecare muncitor.

In unele sectoare de muncă unii maeștri înțeleg cu totul altfel problemele de care trebuie să se îngrijească la locul de muncă. Spre exemplu, maestrul Rotea Ioan dela Construcții Metalice, nu se îngrijește de întreținerea utilajului din secție și mai întrebunțează și metode de comandă cu muncitorii.

In ziua de 13 Ianuarie a aplicat asemenea metode cu macaragii dela macaraua Wolff, pentru că acesta au cerut maestrului ca munca să se organizeze pe schimb la macaralele la care ei lucrează.

La hala de turnare a Otelăriei, maestrul Kiss Teodor nu respectă instrucțiunile primite din partea sa și lucrează la voia întâmplării.

In nenumărate rânduri gropile de turnare în schimbul său nu au fost bine montate, iar cochilele necurățate. Într-o din zile el a depozitat în spatele cuptorului Nr. 5, 19 poduri pentru groapa de turnare, având o înălțime de 4 metri, producând o nesiguranță a muncii, deoarece plăcile nu erau suprapuse, ci inclinate. Mai mult decât atât, el nu știe nici să-si creeze prestigiul față de ceilalți muncitori din schimbul său.

Maestrul Vasiu Ioan nu are legături de colaborare cu muncitorii; se pripește și este dictatorial. Când este într-o situație neplăcută, înjură și a acțiuni de unul singur, acțiuni greșite.

Și la secția Furnale se mai găsesc maeștri care nu-și înțeleg adevăratul rol în procesul de producție. Maestrul Armean Ioan, de pe terenul de jos, nu dă atenție probelor și din această cauză se declasează cantități mari de fontă — și aceasta fiindcă nu participă la ședințele de producție ce se țin în secție.

Pe terenul de sus el nu urmărește sortarea materialelor și nici încărcarea lor conform rețetelor, iar acest lucru face ca în schimbul său să se ridice prețul de cost al fontei — în loc să scadă.

Maeștrii trebuie să se străduască în permanență pentru a lichida cu lipsurile ce le mai au, pentru că numai în felul acesta vor putea contribui la îndeplinirea cu cinste a Planului Cincinal.

Ei trebuie să se îngrijească să scoată din impas pe muncitorii dornici de a-și din rândurile codașilor și de a păsi în rândurile fruntașilor.

De ce oare unii muncitori nu-și îndeplinesc normele și lucrează prost?

Fiindcă maeștrii nu se îngrijește de educarea și de creșterea muncitorilor, nu organizează munca și nu se îngrijește de pregătirea profesională a muncitorilor.

Maestrul în procesul de producție este un conducător cu drepturi depline. Sarcina de bază a maestrului este să facă o repartiție justă a oamenilor și să dea fiecarui muncitor sarcini care să corespundă atitudinilor și calificării sale.

Ei trebuie să se îngrijească pentru a folosi întreaga capacitate a utilajului existent din sectorul de activitate, să-și îndeplinească cu strictețe îndatoririle și să folosească drepturile cu care a fost investit de Partid și de Statul nostru de democrație populară.

Pe lângă repartițarea justă a oamenilor, el trebuie să se îngrijească de prevenirea din timp a întreținerilor în producție, să introducă cu îndrăzneală metode noi de lucru, să urmărească cu strictețe respectarea disciplinei tehnologice, a regulilor de tehnică și a securității instalațiilor.

Ei trebuie să stimuleze la timp pe muncitorii care s-au distins în munca și să-i sănctioneze pe cei neglijenți.

În totdeauna el trebuie să țină legătură strânsă cu șeful secției și cu inginerii, pentru că aceștia să nu dea dispoziții muncitorilor peste capul maeștrilor care răspund în sectorul ce-l ocupă în procesul de producție, aceasta pentru întărirea autorității maeștrilor în procesul de producție.

Numai lichidându-și lipsurile, maeștrii din Combinatul nostru vor putea face față sarcinilor ce le revin din cadrul Planului Cincinal.

CIVRIPS

Proletari din toate tările, uniti-vă!

Uzina Noastră

Organ al Comitetului Raional P.M.R. și al Sfatului Popular Raional Hunedoara

Anul III. Nr. 80

Sâmbătă, 20 Ianuarie 1951

6 pagini 4 Lei

27 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin

„Sub dictatura proletariatului, vor trebui reeducați milioane de țărani și mici patroni, sute de mii de funcționari și slujbași ai statului, de intelectuali burghezi, vor trebui subordonati cu toții statului proletar și conducerii proletare, vor trebui învinse într-înșii obiceiurile și tradițiile burgheze“, după cum vor trebui „... reeducați... printre luptă îndelungată, pe baza dictaturii proletariatului, și proletarii înșîși, care se elibereză de propriile lor prejuđecăți mic-burgheze nu deodată, nu printre minune, nu din porunca maicii domnului, nu din porunca unei lozinici, a unei rezoluții sau a unui decret, ci numai printre luptă de masă îndelungată și grea împotriva influențelor mic-burgheze de masă.“

(In pagina 3 și 4 cititi: „Despre Lenin“)

Cauza lui Luis Carlos Prestes este cauza tuturor oamenilor muncii dornici de pace și libertate

Tovarășe redactor,

O puternică indignare m'a cuprins astăzi din coloanele ziarului „Scânteia“ de prigoana săngheroasă portată de guvernul brazilian, din slujba imperialismului american, împotriva luptătorului pentru pace, cel mai scump fiu al poporului brazilian, Luis Carlos Prestes.

Și noi muncitorii din Combinatul Siderurgic Hunedoara, am trăit zile de cruntă teroare în timpul când țara condusă de burghezo-moșierime era aservită fasciștilor.

Stim cum reprimau în sânge orice manifestare a muncitorilor ce luptau pentru aruncarea jugului exploataților.

Nu am uitat Grivița și Lupeni, Timișoara, Galați și Pașcani, unde au căzut uciși mișcările de bandele de polițiști și jandarmi, sute de fruntași ai mișcării muncitorești.

Nu uităm crimele comise de hoardele hitleriste după ocuparea

țării noastre, când erau arestați și apoi ucisi fără judecată toți cei bănuți de a fi comuniști sau simpatizanți ai Uniunii Sovietice.

Dar noi suntem convinși că, tot așa cum cauza pentru care a luptat clasa muncitoare din țara noastră, a ieșit învingătoare, la fel cauza lui Luis Carlos Prestes, va reuși să înfrângă despotismul lacheilor brazilieni din serviciul Wall-Street-ului.

Stim că încă din 1935 Luis Carlos Prestes a fost urmărit de agenții imperialiști, arestat, închis anii de zile în temnițe, schinguit și că acum când a reapărut torta libertății și a păcii, chemând poporul brazilian la lupta pentru pace, a fost pus din nou în urmărire.

Acum însă, urmărirea s-a transformat într-o vânătoare săngheroasă.

Călăii lui Dutra au pus pe capul lui Luis Carlos Prestes un premiu care ar stârnii lăcomia oricărui burghez și l-ar face să-și

vândă și tatăl, însă poporul brazilian îl ascunde cu grija pe iubitul lui conducător și luptător pentru libertate.

Nici amenințările și nici premile nu pot cumpăra conștiința, spiritul de dreptate și dorința de libertate a poporului brazilian.

Călăii dolarului vor să asasineze pe Luis Carlos Prestes!

Dar Luis Carlos Prestes nu e singur! Poporul brazilian îl ascunde cu grija iar milioanele de oameni ai muncii, milioanele de oameni simpli iubitori de pace, sunt alături de el și se ridică împotriva urmăririi sale.

In discuțiile avute cu tovarășii mei, ne-am hotărât să vă scriem această scrisoare, pentru a ne alătura milioanelor de glasuri care cer imediat abandonare a urmăririi lui Luis Carlos Prestes și cerem asigurarea vieții, activității și libertății acestui erou al poporului brazilian.

Kiss Iosif
electrician la C.S.H.

Sprijinirea poporului coreean, o datorie a tuturor celor ce iubesc pacea

Cele peste 450 echipe pentru colectarea ajutorului poporului coreean, formate în raionul nostru, au și pornit pe străzile care le-au fost repartizate pentru a aduce la cunoștință cetățenilor din orașul Hunedoara, comunele și satele raionului, că în ziua de 27 și 28 Ianuarie va avea loc colectă pentru ajutorarea poporului coreean.

In aceste zile, cetățenii își vor putea afirma solidaritatea cu brațul popor coreean, victimă a agresiunii americane.

Ajutoarele ce se vor da ca: îmbrăcăminte călduroasă, pulovere,

fantele, fulare, căciulițe, mănuși, rochiile, încălțăminte, vor fi contribuție la întărirea păcii și vor constitui o alinare a suferințelor mamelor din Coreea a căror copii dorm în ger, departe de locuințele lor distruse de aviația barbarilor americanii.

Trebue luat ca exemplu gestul U.F.D.R.-istei Cosma Veronica, din Ghelar, mamă a 10 copii, care după ce a aflat dela echipa ce a fost pe la ea despre jalea poporului coreean, a spus:

— „Voi da o cămașă nouă pentru Coreenii loviti de urgia războiului deoarece sunt convin-

să că ajutându-i pe ei îmi apar cei 10 copii ai mei, îmi apar casă, satul și țara de schițele criminalilor imperialiști care vor să deslăuze un nou război mondial.

*
Cetățeni și cetățene!

Darul vostru din zilele de 27 și 28 Ianuarie, pentru ajutorarea poporului coreean, constituie un aport prețios la întărirea solidarității oamenilor dornici de pace, o contribuție la întărirea frontului ce va trebui să învingă pe cei ce vor să extindă focul războiului în întreaga lume.

Glorie eternă și recunoștință nețarmurită geniului nemuritor VLADIMIR ILICI LENIN!

In ziua de 21 Ianuarie, se împlinesc 27 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin, conducătorul comunismului mondial, cel mai mare geniu al tuturor timpurilor și al tuturor popoarelor, întemeietorul eroicului Partid Bolșevic și al Statului Sovietic, organizatorul și animatorul marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii.

Popoarele Uniunii Sovietice și țările cu democrație nouă marchează prin realizări în muncă și luptă pentru socialism împlinirea a 27 ani dela moartea marelui Lenin.

In multe țări capitaliste au loc în aceste zile adunări în cadrul cărora oamenii muncii arată succesele obținute în lupta de clasă împotriva capitaliștilor, cer consolidarea unității lor și își manifestă hotărîrea neclintită de a lupta asemenea lui Lenin împotriva reacționii, împotriva primejdiei de război, pentru pace, democrație și socialism.

Lenin s'a născut la 10 Aprilie 1870, în orașul Simbirsk pe Volga, azi numit Ulianovsk.

La vîrsta de 5 ani Lenin a învățat singur să citească, iar la vîrsta de 9 ani a fost înscris în clasa I-a de liceu din Simbirsk.

La vîrsta de 14—15 ani a citit opera lui Cernisevski „Ce să facem“, care lucrare a avut o mare influență asupra lui.

A mai citit operele lui Dobroliov și Pisarev, care în timpul acela erau difuzate ilegal.

In verile anilor 1885—1886 când s'a înapoiat din vacanță dela Petersburg, a dus cu el și opera însemnată a lui Marx „Capitalul“.

Lenin a fost din tinerețe dușmanul hotărît al întregei societăți țariste, ca elev în clasele superioare de liceu a nutrit idei revoluționare, ceea ce a manifestat chiar în lucrările lui școlare.

In anul 1887 s'a hotărît să intre definitiv în mișcarea revoluționară.

La 4 Decembrie 1887 Lenin este arestat din Universitatea din Cazan pe bază că este conducătorul mișcării opoziționiste.

La 5 Decembrie 1887, Lenin a fost exclus din Universitate, după care data s'a hotărît să fie luptătorul neînfricat în lupta pentru eliberarea clasei muncitoare.

Tovarășul Stalin în „Cuvântarea rostită la reuniunea organizată de elevii școlii militare dela Kremlin la 28 Ianuarie 1924“ scoate în evidență câteva trăsături caracteristice ale lui Lenin:

VULTUR DE MUNTE

L-am cunoscut pe Lenin în 1903. Ce-i drept, nu l-am cunoscut personal, ci din depărtare, prin corespondență. Mi-a rămas însă o impresie neștearsă, o impresie pe care am păstrat-o în tot cursul activității mele în partid. Mă aflam atunci deportat în Siberia. Cunoscând activitatea revoluționară a lui Lenin din ultimii ani ai secolului trecut și mai ales de după anul 1901, după apariția „Iscrei“, am ajuns la convingerea că avem în persoana lui Lenin un om exceptional. In ochii mei el nu era pe atunci un simplu conducător al partidului, ci creatorul lui de fapt, deoarece numai el înțelegea esența intrinsecă și necesitățile urgente ale partidului nostru. Când îl comparaști cu ceilalți conducători ai partidului nostru aveam neîncetat impresia că tovarășii de luptă ai lui Lenin — Plehanov, Martov, Axelrod și ceilalți — sunt cu un cap mai jos decât Lenin, că Lenin, în comparație cu ei, nu era pur și simplu unul dintre conducători, ci un conducător de tip superior, un vultur de munte, care nu cunoaște teama în luptă și care conduce cu înțelegere partidul înainte pe drumurile neexplorate ale mișcării revoluționare ruse. Această impresie mi s'a înădăcinat atât de adânc în suflet, încât am simțit nevoia să comunic în scris unui bun prieten al meu care se afla atunci în emigratie, cerându-i să-mi spună părerea lui. După câțiva timp, aflându-mă deja deportat în Siberia — pe la sfârșitul lui 1903 —, am primit răspunsul entuziasmat al prietenului meu și o scrisoare simplă, dar foarte substanțială dela Lenin, căruia prietenul meu îi arătase scrisoarea primită dela mine. Scrisoarea lui Lenin era relativ scurtă, dar

cuprindea o critică îndrăzneață, curajoasă a practicăi partidului nostru și expunea cu o admirabilă claritate și concizie tot planul de lucru al partidului pentru viitorul apropiat. Numai Lenin știa să trateze cele mai încurate probleme așa de simplu și de limpede, așa de concis și de îndrăzneț, încât fiecare frază să nu vorbească, ci să săgețeze. Această scrisoare simplă și îndrăzneață mi-a întărit și mai mult părerea că avem în persoana lui Lenin vulturul de munte al partidului nostru. Nu pot să-mi iert faptul de a fi aruncat în foc, conform deprinderii mele de vechi ilegalist, această scrisoare a lui Lenin, ca și multe alte scrisori.

De atunci datează cunoștința mea cu Lenin.

MODESTIE

M'am întâlnit cu Lenin pentru prima oară în Decembrie 1905, la Tammerfors (în Finlanda), la conferința bolșevicilor. Nădăduam să-l văd pe vulturul de munte al partidului nostru, să-l văd pe marele om, mare nu numai din punct de vedere politic, ci, dacă vrei, și ca statură, pentru că închipuirea mea mi-l zugrăveam pe Lenin ca pe un uriaș chipeș și impunător. Care nu mi-a fost însă desamăgirea când am văzut în fața mea un om ca toți oamenii, de statură mai mult mică decât mijlocie, și care nu se deosebea cu nimic, dar absolut cu nimic, de muritorii de rând...

Există obiceiul ca un „om mare“ să întârzie de regulă la adunare, pentru că membrii adunării să-i aștepte apariția cu respirația tăiată, iar sosirea „omului mare“ să fie anunțată de către asistență printr-un „ssst... tacere... vine“. Acest ritual nu mi se părea de prisos, pentru că el impune, inspiră respect. Care nu mi-a fost însă desamăgirea când am aflat că Lenin venise la adunare înaintea delegaților și că, stând undeva într'un colț, conversa în modul cel mai simplu și mai obișnuit cu niște foarte obișnuite delegați ai conferinței. Nu voi ascunde că acest fapt mi s'a părut atunci ca un fel de încălcare a unor regule indispenzabile.

Numai după aceea am înțeles că această simplitate și modestie a lui Lenin, această dorință de a rămâne neobservat sau, în orice caz, de a nu ieși în evidență și de a nu sublinia înalta lui poziție, că această trăsătură este una din marile calități ale lui Lenin — conducător nou al unor masse noi, masse simple și obișnuite, care formează cele mai adânci „straturi de jos“ ale omenirii.

O LOGICĂ PUTERNICĂ

Remarcabile au fost cele două cuvântări rostită de Lenin la această conferință, cu privire la

momentul politic și la problema agrară. Din nefericire nu s'a păstrat niciuna din ele. Cuvântările sale inspirate au stârnit entuziasmul furtunos al întregii conferințe. Neobișnuita putere de convinsere, simplitatea și claritatea argumentării, frazele scurte, pe înțelesul tuturor, lipsa de emfază, lipsa oricărui gesturi teatrale și a oricărui frază de efect care să vrea să facă impresie, — toate acestea făceau ca discursurile lui Lenin să se deosebească în chip favorabil de discursurile obișnuitelor oratori „parlamentari“.

Însă nu această latură a discursurilor lui Lenin m'a captivat pe mine atunci. Am fost captivat de puternica și invincibila logică a discursurilor lui Lenin, o logică rece, dar care pune stăpânire pe auditor în mod temeinic, electrizându-l și cucerindu-l în întregime. Imi aduc aminte că mulți dintre delegați spuneau atunci: „Logica discursurilor lui Lenin te cuprinde din toate părțile ca niște tentacule puternice, te prende ca într'un clește, din strânsaarea căruia nu-i chip să te smulgi: sau te predai, sau te hotărăști să fi complect înfrânt“.

Socot că această particularitate a discursurilor lui Lenin constituie cea mai mare calitate a artei lui oratorice.

NU SE VĂICAREA NICIODATĂ

M'am întâlnit a doua oară cu Lenin în 1906, la Congresul dela Stockholm al partidului nostru. După cum se știe, la acest congres bolșevicii au fost în minoritate, au suferit o înfrângere. L-am văzut atunci pentru întâia oară pe Lenin în postura de învins. El nu semăna cătușii de puțin cu conducătorii care se väicăresc și dispără când au suferit o înfrângere. Dimpotrivă, înfrângerea îl prefăcuse pe Lenin într'un ghem de energie, care însuflarea pe adeptii lui la noi lupte, în vederea victoriei viitoare. Vorbesc despre înfrângerea lui Lenin. Dar ce fel de înfrângere a fost aceasta? Să-i fi văzut pe adversarii lui Lenin — pe Plehanov, Axelrod, Martov și ceilalți — învingătorii în Congresul dela Stockholm; semănau prea puțin cu niște învingători adevărați, deoarece Lenin, prin critica necruțătoare făcută menșevismului, îi bătuse măr, cum se spune. Imi amintesc că noi, delegații bolșevici, strânsi laolaltă, îl priveam pe Lenin cerându-i sfat. În cuvintele unora dintre delegați se simtea oboseală, deprimare. Imi amintesc că Lenin, auzind astfel de cuvinte, spunea printre dinți, cu un ton mușcător: „Nu vă väicăriți, tovarăși, vom învinge cu siguranță pentru că avem dreptate“. Despre ura intelectualilor care se väicăresc, despre încrederea în propriile noastre forțe, în victorie, — despre acestea ne vorbea atunci Lenin. Se simtea că înfrângerea bolșevicilor este vremelnică și că bolșevicii vor trebui să învingă într'un viitor apropiat.

„Să nu te väicărești când suteri o înfrângere“ — iată trăsătura caracteristică a activității lui Lenin care l-a ajutat să strângă în jurul său o armată credincioasă până la capăt și încrezătoare în propriile ei forțe.

FĂRĂ ÎNGÂMFARE

La Congresul următor, ținut la Londra în 1907, au învins bolșevicii. L-am văzut atunci pentru întâia oară pe Lenin în postura de învingător. De obicei victoria îi ameștește pe unii conducători, îi face aroganți și îngâmfăti. De cele mai multe ori, în asemenea cazuri ei se lasă îmbătați de victorie, se culcă pe lauri victoriei. Lenin, însă, nu semăna de loc cu asemenea conducători. Dimpotrivă, tocmai după victorie el devine deosebit de vigilent și de atent. Imi amintesc că în acele momente Lenin repeta mereu delegaților: „In primul rând, nu vă lăsați ameștiți de victorie și nu deveniți îngâmfăti; în al doilea rând, consolidați victoria câștigată; în al treilea rând, distrugăți definitiv pe adversar, pentru că el a fost numai înfrânt, dar e departe de a fi răpus“. Îi ridiculiza usturător pe delegații care afirmau cu ușurință că „de acum s'a terminat cu menșevicii“. Dovedea fără nicio greutate că menșevicii mai au încă rădăcini în mișcarea muncitorească, că trebuie să luptă împotriva lor cu pricepere, să te ferești, prin toate mijlo-

Glorie eternă și recunoștință nețărmurită geniului nemuritor VLADIMIR ILICI LENIN!

cele, de supraaprecierea propriilor tale puteri și, mai ales, de subaprecierea puterilor adversarului.

„A nu deveni îngâmfat după victorie“ — iată trăsătura de caracter care i-a ajutat lui Lenin să aprecieze lucid forțele adversarului și să pună la adăpost partidul de eventuale surprize.

PRINCIPALITATE

Conducătorii unui partid trebuie să prețuiască opinia majorității partidului lor. Majoritatea constituie o forță pe care conducătorii nu pot să n-o ia în seamă. Lenin înțelegea acest lucru tot atât de bine ca oricare alt conducător de partid. Dar Lenin nu ajungea niciodată prizonierul majorității, mai ales când această majoritate nu avea o bază principală. Au existat momente în istoria partidului nostru când părerea majorității sau interesele de moment ale partidului au venit în conflict cu interesele fundamentale ale proletariatului. În asemenea cazuri, Lenin, fără să stea mult pe gânduri, se situa cu hotărire pe poziții principiale, împotriva majorității partidului. Mai mult: el nu se temea, în asemenea cazuri, să ia atitudine literalmente singur împotriva tuturor, socotind, după cum spunea adesea, că „politica principală este singura politică justă“.

In această privință sunt deosebit de caracteristice următoarele două fapte:

Primul fapt. Ne aflăm în perioada 1909–1911, când partidul, înfrânt de contrarevoluție, era în plină descompunere. Aceasta a fost o perioadă de neîncredere în partid, o perioadă în care nu numai intelectualii, ci în parte și muncitorii fugau în masă din partid, o perioadă în care se nega necesitatea activității ilegale, perioada lichidatorismului și a destrămării. Se formaseră atunci nu numai printre menșevici, dar și printre bolșevici o serie întreagă de fracțiuni și de curente, în cea mai mare parte rupte de mișcarea muncitorească. Se știe că tocmai în această perioadă a luat naștere ideea de a lichida complect munca ilegală și de a organiza muncitorii într'un partid stolăpinist legal, liberal. Lenin a fost atunci singurul care nu s'a lăsat tărât de curentul general și a ținut sus steagul partidului, adunând forțele răzlețite și înfrânte ale partidului cu o răbdare uimitoare, cu o tenacitate extraordinară, luptând împotriva tuturor curentelor antipartinice din sănul mișcării muncitorești, apărând ideea de partid cu un curaj fără seamă și cu o perseverență nemaipomenită.

Se știe că, în cele din urmă, Lenin a biruit în această luptă pentru partid.

Al doilea fapt. Ne aflăm în perioada 1914–1917, perioada desfășurării războiului imperialist, în cursul căruia toate — sau aproape toate — partidele social-democrate și socialiste s-au lăsat cuprinse de psihoza patriotică generală și s-au pus în slujba imperialismului autohton. A fost perioada când Internaționala a II-a și-a plecat steagul în fața capitalului, când nici măcar oamenii ca Plehanov, Kautsky, Guesde și alții n'au rezistat în fața valului șovin. Lenin a fost atunci singurul — sau aproape singurul — care a pornit la luptă hotărâtă împotriva social-șovinismului și a social-pacifismului, demascând trădarea celor de felul lui Guesde și Kautsky și înfiereând atitudinea echivocă a mediocrităților „revoluționare“. Lenin înțelegea că numai o minoritate infimă era alături de el, dar nu socotea că acest fapt are o importanță hotărîtoare, pentrucă știa că singura politică justă, singura politică de viitor este politica internaționalismului consecvent, pentrucă știa că politica principală este singura politică justă.

Se știe că Lenin a biruit și în această luptă, dusă pentru o nouă Internațională.

„Politica principală este singura politică justă“ — iată formula cu ajutorul căreia Lenin a luat cu asalt noile poziții „inexpugnabile“, câștigând de partea marxismului revoluționar cele mai bune elemente ale proletariatului.

INCREDERE IN MASSE

Theoreticienii și conducătorii de partide care cunosc istoria popoarelor, care au studiat dela un capăt la celălalt istoria revoluțiilor sunt atinși câteodată de o boală urâtă. Boala aceasta se numește frica de masse, neîncrederea în capacitatele creative ale masselor. Acaastă boală dă

uneori naștere unui anumit aristocratism al conducătorilor față de massele care nu sunt atât de mari în istoria revoluției, dar care sunt chemate să sfârâme vechiul și să construiască noul. Teama că forțele elementare ar putea să se deslăuze, că massele ar putea „sfârâma mai mult decât trebuie“ și dorința de a juca rolul unei dădace care se străduște să învețe massele după carte, dar care nu dorește să învețe dela masse — iată baza acestui gen de aristocratism.

Lenin era antiteza unor astfel de conducători. Nu cunosc niciun alt revoluționar care să fi crescut atât de puternic ca Lenin în forțele creatoare ale proletariatului și în puterea de orientare revoluționară a instinctului de clasă al acestuia. Nu cunosc niciun alt revoluționar care să fi știut să biciuască atât de nemilos ca Lenin pe îngâmfății critici ai „haosului revoluționar“ și ai „bacanalelor acțiunilor arbitrale ale masselor“. Imi amintesc că, răspunzând în timpul unei conversații la observația unuia dintre tovarăși că „după revoluție trebuie să se stabilească o ordine normală“, Lenin a spus sarcastic: „E o mare norocire dacă oamenii care doresc să fie revoluționari uită că cea mai normală ordine în istorie este ordinea revoluției“.

Iată cum se explică atitudinea disprețuitoare a lui Lenin față de toți aceia care se străduiau să privească massele de sus și să le învețe după carte. Iată de ce Lenin propovăduia neîncetă: învățați dela masse, căutați și înțelegeți cât mai bine acțiunile lor, studiați cu toată atenția experiența practică a luptei masselor.

Increderea în forțele creatoare ale masselor — iată trăsătura caracteristică a activității lui Lenin care i-a dat posibilitatea să înțeleagă mișcările spontane și să le îndrepte pe calea revoluției proletare.

GENIU AL REVOLUȚIEI

Lenin a fost un revoluționar înăscut. A fost un adevarat geniu al explozilor revoluționare și un maestru neîntrecut în conducerea revoluției. Niciodată nu se simtea mai la largul lui și mai voios ca în epoci de sguduire revoluționare. Nu vrea deloc să spun prin aceasta că Lenin aproba deopotrivă orice sguduire revoluționară și că întotdeauna și în orice condiții era pentru explozii revoluționare. Nicidcum. Vreau numai să spun că niciodată nu se manifesta atât de deplin și atât de limpede geniala putere de previziune a lui Lenin ca în timpul explozilor revoluționare. În zilele de cotituri revoluționare el înflorea literalmente, căpăta darul previziunii, prevedea mișcarea claselor de zig-zagurile probabil ale revoluției, văzându-le ca în palmă. Nu degeaba se spune în cercurile noastre de partid că „Ilici știe să înnoate în valurile revoluției ca peștele în apă“.

De aci și „uimitoarea“ claritate a lozincilor tactice și „amețitoarea“ îndrăzneață a planurilor revoluționare concepute de Lenin.

Imi amintesc de două fapte foarte caracteristice care ilustrează această trăsătură a lui Lenin.

Primul fapt. Ne aflăm în perioada premergătoare Revoluției din Octombrie, când milioane de muncitori, țărani și soldați, împinsă de criza din spatele frontului și de situația critică de pe front, cereau pace și libertate; când generalii și burghezia pregăteau dictatura militară în „vederea războiului până la capăt“; când întreaga șasezisă „opiniie publică“, toate șasele „partide sociale“ erau împotriva bolșevicilor, tratându-i ca „spioni ai Nemților“; când Cherenschi se străduia — și reușise în parte — să împingă în ilegalitate Partidul Bolșevic; când armatele încă disciplinate și puternice ale coaliției austro-germane stăteau față în față cu armatele noastre obosite și în curs de destrămare, iar „socialiștii“ din Apusul Europei continuaau foarte linșiști să fie în bloc cu guvernele lor pentru a duce „războiul până la victoria deplină“...

Ce însemna să începi insurecția într'un asemenea moment? Să începi insurecția în asemenea împrejurări însemna să mizezi totul pe o singură carte. Dar Lenin nu s'a temut să riște, pentrucă el știa, vedea cu privirea lui clarvăzătoare că insurecția este inevitabilă, că insurecția va în-

vinge, că insurecția din Rusia va pregăti sfârșitul războiului imperialist, că insurecția din Rusia va pune în mișcare massele chinuite din Apus, că insurecția din Rusia va preface războiul imperialist într'un război civil, că insurecția va avea ca rezultat Republica Sovietelor, că Republica Sovietelor va fi sprijinul mișcării revoluționare din întreaga lume.

Se știe că această prevedere revoluționară a lui Lenin s'a îndeplinit apoi cu o exactitate uimitoare.

Al doilea fapt. În primele zile ale Revoluției din Octombrie, Consiliul Comisarilor Poporului încearcă să silească pe comandantul suprem, generalul rebel Duhonin, să înceteze operațiunile militare și să înceapă tratative cu Nemții în vedere armistițiului. Imi aduc aminte că Lenin, Crâlenco (viitorul comandant suprem) și cu mine ne-am dus la Marele Stat Major din Petrograd, la linia telegrafică directă, pentru a trata cu Duhonin. Era un moment foarte critic. Duhonin și Marele Cartier General refuzau categoric să execute ordinul Consiliului Comisarilor Poporului. Corpul ofițeresc al armatei era în întregime în mâinile Mareiui Cartier General. Cât despre soldați, nu se știa încă ce va spune această armată de 14.000.000 de oameni, subordonată aşa ziselor organizații de armată, care erau împotriva Puterii Sovietice. Iar la Petrograd, după cum se știe, revolta iunckerilor era pe cale de a izbucni. În afară de aceasta, Cherenschi pornea împotriva Petrogradului. Imi amintesc cum, după o oarecare pauză în fața aparatului, față lui Lenin se lumina deodată de o lumină neobișnuită. Se vedea că luase o hotărire. „Să mergem la postul de radio“ — spuse Lenin —, „ne va aduce un mare serviciu: printr'un ordin special îl vom înlocui pe generalul Duhonin, numind în locul lui pe tovarășul Crâlenco comandant suprem, și peste capul comandanților vom adresa un apel soldaților, îndemnându-i să imobilizeze pe generali, să înceteze operațiunile militare, să intre în legătură cu soldații austro-germani, luând cauza păcii în propria lor mână.“

Era un „salt în necunoscut“. Dar, Lenin, nu se temea de acest „salt“; dimpotrivă el s'a hotărât să-l facă, pentrucă știa că armata vrea pace și că o va cuceri, înălăturând toate piedicile de orice fel din calea ei, pentrucă știa că proclamarea în acest chip a păcii nu va putea să nu influențeze pe soldații austro-germani, că ea va deslăzuțui dorința de pace pe toate fronturile, fără excepție.

Se știe că și această previziune revoluționară a lui Lenin s'a realizat apoi cu cea mai mare exactitate.

Clarviziunea genială, capacitatea de a sesiza repede și de a descifra sensul lăuntric al evenimentelor viitoare — iată trăsătura caracteristică a lui Lenin care l-a ajutat să stabilească o strategie justă și o linie de conduită clară în momentele de cotitură ale mișcării revoluționare.

Lenin nu mai este, dar milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă au moștenit învățătura sa nemuritoare, dârzenia sa în luptă pentru triumful comunismului.

Cauza lui Lenin trăiește în mișcarea comunistă mondială, în mariile transformări sociale din țările de democrație populară.

Ea este întruchipată de puternica Uniune Sovietică, de marele Stalin, al cărui nume exprimă măreția victorioasei Uniuni Sovietice și cheamă la luptă pentru un viitor mai fericit al omenirii.

Mărețele idei a lui Lenin și Stalin ne luminează calea spre noi victorii ale comunismului!“

Pentru proletariatul internațional, pentru toți oamenii muncii, pentru întreaga omenire progresistă este o fericire că după moartea timpurie a lui Vladimir Ilici Lenin, învățătura și opera lui sunt continuate de genialul învățător și conducător al oamenilor muncii, a celor asupriți și exploatați din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin.

Este o fericire pentru omenire că în fruntea lagărului democratic, antiimperialist, stă puternica Uniune Sovietică cu Partidul Bolșevic al lui Lenin și Stalin, oțelit în cele mai grele lupte și încercări.

Sub mărețul și invincibilul steag al Leninismului și numai sub acest steag, omenirea muncitoare se va putea elibera definitiv de robia capitalistă și va putea scăpa de războaiele imperialiste agresive.

Glorie eternă și recunoștință nețărmurită geniului nemuritor Vladimir Ilici Lenin!

Slavă și viață lungă, genialului continuator al operei sale, Iosif Vissarionovici Stalin.

VIATA DE PARTID

Ridicarea nivelului politic și ideologic a membrilor de partid, sarcină centrală a birourilor și secretarilor organizațiilor de bază

In urma hotărîrii C.C. al Partidului Muncitoresc Român asupra rezultatului anului școlar 1949/1950 și pregătirii anului școlar 1950/1951, în învățământul de partid, la Hunedoara s'a trecut la organizarea temeinică a tuturor formelor de învățământ de partid în spiritul hotărîrii de mai sus.

Astfel în Combinatul Siderurgic Hunedoara, pentru încadrarea membrilor de partid în diferite forme de învățământ, birourile organizațiilor de bază împreună cu Sectorul de propagandă al organizației de partid, au analizat nivelul politic al fiecărui membru în parte, repartizându-i astfel: membrii cu nivelul mai scăzut au fost incluși în cercuri de politică curentă, prima treaptă a învățământului de partid; cei cu nivelul mai ridicat decât primii, în cursuri serale, iar restul în cercuri de studiu al Scurtei biografii a tov. Stalin și cercuri de studiu al Iстории P. C. (b) al URSS.

Propagandistii celor 9 cercuri de politică curentă constituie în Combinat, au urmat un curs special de calificare pentru însușirea metodelor de predare, precum și pentru ridicarea calității activității cercurilor.

La fel și propagandistii celor 5 cursuri serale, 7 cercuri de studiu al Scurtei biografii a tov. Stalin și 4 cercuri de studiu a Iстории P. C. (b) al URSS. au urmat cursuri speciale de calificare pentru îmbunătățirea propagandei în învățământul de partid.

Activitatea acestor forme de învățământ se desfășoară după un program bine stabilit.

Propagandistii primesc un ajutor prețios din partea Cabinetului de partid prin seminarele organizate înaintea fiecărei predări, seminarii în care se lămuresc toate proble-

mele ce nu par destul de clare propagandistilor.

Deasemeni propagandistii își îmbunătățesc munca prin schimburi de experiență în consfătuiri și prin participare la lecții ideologice.

Însă, cu excepția tov. Florea Nicolae, propagandist la cercul de politică curentă Nr. 9 și a tov. Munteanu Ioan, propagandist la cercul de politică curentă Nr. 3, care și-au însușit bine materialul și îl predau în bune condiții, dovedind o înaltă conștiinciozitate față de sarcinile trasate de Partid, tov. Laurențiu Nicolae, Topliceanu Ioan și ceilalți cinci propagandisti nu sunt pătrunși de importanța sarcinei încredințate de Partid și astfel, cercurile conduse de ei nu-și trăiesc viață, de multe ori propagandistii lipsind dela semiinstituții și știindu-se nepregătiți, nu se prezintă la ședințele cercurilor respective. Față de propagandistii care nu-și duc conștiințoși sarcinile la bun sfârșit, Comitetul de partid a luat măsuri pentru înlocuirea lor.

La cursurile serale de partid, propagandistii dovedesc multă conștiinciozitate, evidențindu-se prin predări metodice și seminarii sistematice tov. Gherghel Cornel, Toma Constantin și Lupu Vasile.

La cercurile de studiu a Scurtei biografii a tovarășului Stalin și a Iстории P. C. (b) al URSS., propagandistii, cu excepția tov. Borșan Ioan care își dă interesul pentru bunul mers al cercului respectiv, cealalți ca: Pestrițu Nicolae, Vâlceanu Aron și alții dau dovadă de o totală delăsare față de importanța sarcină ce le-a fost încredințată.

Dacă părțile negative sunt mai multe decât cele pozitive, aceasta se datorează în primul rând birourilor organizațiilor de bază și

în special secretarilor organizațiilor de bază, care răspund de ridicarea nivelului politic al membrilor și de creșterea de noi cadre, și care au neglijat complet controlul activității formelor de învățământ, neluând nicio măsură pentru activizarea propagandistilor și mobilierea membrilor și a cursanților pentru o frecvență regulată. Acolo unde biroul și secretarul organizației de bază au pus accent pe ridicarea nivelului politic și ideologic, activitatea formelor de învățământ s'a desfășurat în bune condiții.

Astfel biroul și secretarul Organizației de bază „Furnale“, ocupându-se îndeaproape cu mobilierea membrilor din organizația sa, a reușit să obțină o frecvență multumitoare la formele de învățământ, care a avut ca rezultat o creștere a nivelului politic și ideologic a membrilor, ei muncind cu mai mult elan la îndeplinirea sarcinilor din planul de producție.

Spre deosebire de această organizație de bază, birourile și secretarii organizațiilor de bază dela O.S.M. și Lăminoare, nu s'au interesat îndeaproape de ridicarea nivelului politic și ideologic al membrilor și tocmai de aceea nici producția nu merge în bune condiții.

Tinând seamă că ridicarea nivelului politic și ideologic este o sarcină principală a fiecărui membru de partid, birourile organizațiilor de bază și secretarii, trebuie să lichideze cu atitudinea de ne-păsare pe care au avut-o până acum și să treacă la realizarea sarcinilor trasate în Hotărîrea C.C. al P.M.R. în legătură cu învățământul de partid.

Pipoș Ioan
Şeful Secției Propagandă și Agitație
în Comitetul Raional P.M.R.
Hunedoara

Să ajutăm din toată inima bravul popor coreean!

Cetățeni și cetățene,

Pregătiți-vă din vreme pentru colecta ce va avea loc în zilele de 20 și 21 Ianuarie 1951, în orașele reședință de regiuni, iar în zilele de 27 și 28 Ianuarie 1951, în orașele capitale de raioane și orașe ne-reședință, în comune și sate.

Se pot dona numai obiecte de îmbrăcăminte, ca: flanelă, pulovere, rochii, haine, lingerie de corp, ciorapi, mânuși, fulare, căciuli, genunchiere, ghete, pantofi, etc., ca și obiecte de îmbrăcăminte pentru copii. Aceste obiecte pot fi uzate și se vor repara în clăci.

Colecta se va face de către echipe speciale, având căte un responsabil împuțernicit pe baza unei delegații cu stampilă, și care va purta o banderolă.

La orașe colecta se va face pe bază de chitanțiere, iar la sate pe bază de tabele stampilate.

Nu se vor face donații în bani prin echipele de colectare.

Din neglijența unor elemente inconștiente, Combinatul a fost păgubit cu 66.665 lei

Lupta pentru un regim sever de economii a luat un avânt puternic în rândurile muncitorilor din Combinatul Siderurgic Hunedoara care au început să-și deschidă conturi personale de economii, în care înscriu zilnic sume frumoase.

Însă pe lângă marea majoritate a celor încadrați în această luptă, sunt și unii muncitori și funcționari care nu numai că nu se străduesc să facă economii, dar, prin totala lor neglijență în serviciu produc pagube Combinatului.

Iată un exemplu grăitor: Delegatul întreprinderii D.A.C. de pe lângă Combinatul Hunedoara a încărcat piese vechi din fontă în vagonul 416.629 pe care l-a expediat la Orăștie.

D.A.C. Orăștie, găsind piesele prea mari și nepotrivite le descărca la timp, de teamă ca vagonul să nu intre în locație, l-a reexpe-

diat încărcat pe adresa: „Combinatul Siderurgic Hunedoara“.

La Hunedoara, vagonul a fost trecut pe o fișă de recepție și fișa a fost trimisă Serv. „Control calitativ“.

Aici fișa a primit un referat: „vagonul nu ne aparține fiind proprietatea D.A.C.“.

Ce măsuri urmău să se iau în urma acestui referat?

Trebua anunțată imediat „Magazie“ care la rândul ei trebuia să recarteze vagonul la D.A.C. Orăștie, sau să se descarce vagonul în contul D.A.C.

Cum s'au petrecut lucrurile însă?

Referentul principal al „Magazie de fier vechi“, Marcea Nicolae, primind fișa de recepție cu referatul „nu ne aparține“ a găsit de cuviință să o rupă și să arunce la coș neanunțând pe nimeni.

Și astfel, vagonul a rămas la Bătagă timp de 6 zile până ce „Magazie“ l-a recartat din nou la Orăștie.

In urma acestei neglijențe a referentul Marcea Nicolae și a controlorului de „vagoane dela C.F.U.“ care nu s'a interesa de vagonul nu se descurcă, Combinatul a fost păgubit cu suma de lei 66.665, reprezentând locația pe 6 zile și contravaloarea transportului dela Hunedoara la Orăștie.

Ne întrebăm:

Așa cred tovarășii în cauză că vor contribui la efortul general al muncitorilor din Combinat pentru îndeplinirea sarcinilor puse în față lor de Planul Cincinal?

Credem că Direcțunea va lăsa măsuri ca pe viitor lăsemenea cauzi să nu se mai repete.

Stoenescu Gheorghe
corespondent

Mărirea productivității muncii, o garanție a îndeplinirii sarcinilor din Planul Cincinal

Un viu entuziasm a cuprins pe oamenii muncii din Hunedoara, afănd de măretele sarcini ale primului nostru Plan Cincinal, care crează premizele de dezvoltare ale Combinatului nostru și va contribui la îmbunătățirea traiului celor ce muncesc.

Construirea de noi utilaje, furnale și cupoare, mecanizarea celor vechi și folosirea rezervelor în Combinatul Siderurgic Hunedoara, vor îmbunătăți și ridică productivitatea muncii, fiind o garanție a îndeplinirii sarcinilor trasate de Planul Cincinal, Combinatului Siderurgic Hunedoara.

* * *

Nespus de grea a fost în trecut munca furnaliștilor dela furnalele Nr. 3 și 4, în special pe terenul de sus.

Muncind căte 3-4 muncitori la găurile furnalelor, viața lor era tot mereu pericolată de gazele și flăcările ce eșeuau datorită relei funcționari a furnalelor.

Aceeași era și situația muncitorilor dela vagonetele cu care se făcea alimentarea furnalelor. Drumul de circulație dela silozuri la furnale era anevoie și răpea un prețios timp.

La 1 Ianuarie 1951, furnalele 3 și 4 au fost scoase din funcțiune pentru a fi reparate și mecanizate cu utilaje moderne.

Angajamentele prind viață

Odată începe lucrările de demontare, fiecare echipă și fiecare om în parte, a lăsat cunoștință de timpul în care trebuie să se execute lucrarea.

Intreg colectivul de muncă și-a luat angajamentul să repile în funcțiune furnalele 3 și 4 până la 10 Februarie, adică cu cinci zile înaintea termenului fixat.

La demontarea găului furnalului 3, echipele tovarășilor Rogotenco Victor și Blum I. și-au îndeplinit angajamentele, terminând demontarea cu 4 zile înainte de termen, astfel că și montarea a început cu patru zile înainte, adică în ziua de 8 Ianuarie 1951.

Deasemeni la consolidarea podului de pe terenul de sus a furnalelor și la executarea lucrărilor la calea de mecanizare, echipele de lăcătușii conduse de Hegy Carol și Veronica Gh. au dat viață angajamentelor, realizând depășiri de 120 la sută, iar lucrarea au terminat-o în ziua de 13 Ianuarie a.c., cu 5 zile înainte de termenul prevăzut.

Si la demontarea furnalului Nr. 4 s'au îndeplinit angajamentele.

Cu toate greutățile ce au survenit, echipele lui Benedekfi Ludovic și Oprea

Ioan au terminat demontarea găului furnalului cu patru zile înainte de termen, aşa după cum și-au luat angajamente.

Pentru echipele lui Cușmir Gh. și Klein Mihai care lăzează la modificarea sacului de praf dela furnalul Nr. 3, fiecare minut câștigat prin buna organizare a muncii, constituie garanție îndeplinirii angajamentelor.

Propunându-si să se modifice sacul de praf cu legăturile conductelor de gaze dela furnalul Nr. 3, înainte de termen, și-au luat angajamentul să prețuiască și secundele spre a putea termina modificarea sacului de praf în ziua de 20 Ianuarie în loc de 12 Februarie, cum le-a fost fixată data modificării.

Deasemeni, colectivul de muncă dela modificarea coprelor Nr. 10, 11 și 12, coprele care înzestrăte cu dispozitive speciale vor trece dela funcționarea cu gaz brut la funcționarea cu gaz spălat, și-a luat angajamentul să termine modificarea pe ziua de 5 Februarie 1951, deci cu 35 zile înaintea termenului fixat — 12 Martie.

Până în prezent, lucrând la demontarea părților mecanizate dela coprele la parteia inferioară a furnalelor, prin buna organizare a muncii s'a evidențiat în chip deosebit echipa tovarășului Oprișan Savu.

Ce înseamnă folosirea macaralei „Papagal“?

Pentru demolare căramizii, rezidirea, așezarea și montarea blindajului, precum și pentru montarea celor opt console și sprijinirea sistemului mecanic de încărcare a furnalelor, s'a câștigat timp prin faptul că se folosește o macară sistem „Papagal“.

Macaraua montată, constă dintr-o instalație foarte usoară care funcționează mecanic și rapid.

Datorită iuțelei cu care se lucrează cu această macară, numărul brațelor de muncă se reduce cu 60 la sută.

Deasemeni la consolidarea podului de pe terenul de sus a furnalelor și la executarea lucrărilor la calea de mecanizare, echipele de lăcătușii conduse de Hegy Carol și Veronica Gh. au dat viață angajamentelor, realizând depășiri de 120 la sută, iar lucrarea au terminat-o în ziua de 13 Ianuarie a.c., cu 5 zile înainte de termenul prevăzut.

Si la demontarea furnalului Nr. 4 s'au îndeplinit angajamentele.

Cu toate greutățile ce au survenit,

echipele lui Benedekfi Ludovic și Oprea

Muncitorii dela „Victoria“-Călan au constituit un Contra-plan

In ședința din 15 Ianuarie 1951, muncitorii și tehnicienii uzinei „Victoria“-Călan, au analizat sarcinile ce le pune Planul Cincinal acestei uzine și au hotărât să întocmească contra-planuri prin căre sarcinile Planului Cincinal să fie îndeplinite în 4 ani și jumătate.

Astfel contra-planul furnaliștilor este cu 14,3% mai mare decât sarcinile ce le revin din Planul Cincinal, iar al turnătorilor cu 14,4% mai mare.

Pentru a asigura reușita contra-planului, s'au pornit întreceri sociale între brigăzi — în număr

de 6 — echipe în număr de 143 și individuale în număr de 596.

Deasemeni, colectivul de muncitori și tehnicienii dela Turnătorii, a chemat la întrecere colectivul Furnalelor, cu criterii concrete; Atelierul Mecanic a chemat la întrecere secția Electrică; Atelierul Montaj a chemat la întrecere secția Emailaj.

In frunte cu inginerul Mircea Niculae care a chemat la întrecere pe ing. Mărculescu Mircea, muncitorii s'au chemat la întrecere individuală încheind contracte sociale pe profesioni.

Contra-planul muncitorilor dela „Victoria“-Călan devine realitate

Furnaliștii dela uzina „Victoria“ Călan, au pornit din primele zile ale Planului Cincinal lupta pentru depășirea sarcinilor ce le revin și a angajamentelor luate în contra-plan.

Lichidând aproape complet absențele nemotivate și trecând la organizarea temeinică a muncii prin repartizarea de sarcini concrete pe om și loc de muncă, echipele de furnaliști au obținut importante succese.

Echip

Acțiunea poporului german pentru crearea unui Consiliu Constituant al întregii Germanii

A trecut mai mult de o lună, de când primul ministru al Republicii Democrate Germane, Otto Grotewohl, s'a adresat cancelarului dela Bonn, Adenauer, cu propunerea de a începe tratative pentru crearea unui Consiliu constituant al întregii Germanii. În tot acest timp, propunerea lui Grotewohl a fost și continuă să se afle în centrul atenției întregii opinii publice progresiste din Germania. Mișcarea pentru crearea unui Consiliu constituant al întregii Germanii s'a transformat într-o adeverată mișcare populară, ea cuprindând cele mai largi pături ale populației, independent de situația lor socială și de convingerile lor politice.

Pentru fiecare german cinstit, propunerea lui Grotewohl a deschis doar două căi: pentru unitatea sau împotriva unității Germaniei. Designur că mareea majoritate a poporului german a răspuns pozitiv la această întrebare, fiind gata să sprijine propunerea pentru crearea Consiliului constituant al întregii Germanii.

Din toate colțurile Germaniei sosesc mii de moțiuni și rezoluții prin care oamenii muncii își exprimă hotărârea de a sprijini inițiativa lui Grotewohl. Colectivele celor mai mari uzine din Germania Occidentală se alătură în unanimitate propunerii primului ministru al Republicii Democrate Germane. Laolaltă cu muncitorii și funcționarii instituțiilor din Germania Occidentală, această propunere este susținută de militanți sociali, de scriitori, de clerul catolic și protestant, precum și de mulți proprietari de fabrici și uzine. Proprietarul și colectivul de muncitori al fabricii „Venike” din Bielefeld (zona engleză) subliniază în scrisoarea lor că dorința de a realiza un Consiliu constituant al întregii Germanii „este dorința marii majorități a populației din Germania Occidentală”. Propunerea lui Gotewohl este sprijinită și de Zigler, fostul oberbürgermeister social-domocrat al Nürnbergului, de poetul Willy Bünger, de scriitorul de Martini, de președintele „Ligii Germane a Păcii” von Schonai și de mulți alții.

Chiar și presa burgeză din Germania Occidentală nu poate trece sub tacere această expresie împede a voinei poporului German. Ziarul „Nachrichten” declară: „Părerea că Adenauer ar face bine dacă ar da un răspuns pozitiv la invitația primului ministru Grotewohl, începe să aibă din ce în ce mai mulți aderenți”. Ziarul subliniază că poziția pe care s'a situat Adenauer în această problemă nu este sprijinită nici chiar de cercurile conducătoare dela Bonn. „Nu trebuie neglijată nici cea mai mică posibilitate de a reface unitatea Germaniei” — serie un alt ziar burgez „Frankfurter Allgemeine Zeitung”. Ziarul „Stuttgarter Zeitung” se alătură propunerii lui Grotewohl și declară că în Germania Occidentală „situația nu este atât de simplă cum cauță să prezinte cei din Apus”, cu alte cuvinte că nu se poate ignora voinea populației din Germania Apuseană.

Aprobarea propunerii lui Grotewohl de către majoritatea populației germane arată că această propunere corespunde intereselor vitale ale poporului și exprimă dorința lui profundă pentru unitatea și suverinitatea națională.

Adenauer și Schumacher își dau jos măștile.

Clica vândută a lui Adenauer se teme de judecata poporului. Acțiunile guvernărilor dela Bonn în decursul lunii care a trecut au arătat din cale afară de grăitor că funcția lor principală constă în a zădărni realizarea dorințelor poporului de a se reface unitatea națională a Germaniei.

Este adeverat că în fața mișcării generale pentru acceptarea propunerii lui Grotewohl, Adenauer nu s'a hotărît să refuze dintr-o dată această propunere. El a recurs la tactica tergiversărilor și a tăcerii.

Inca la începutul lui Decembrie, reprezentantul guvernului din Bonn a arătat destul de sincer adeverata cauză a manevrelor lui Adenauer: „Având în vedere atmosfera psihologică din Germania Occidentală, — a declarat el, — nu se poate răspunde printre un refuz hotărît la demersul lui Grotewohl”. „Atmosfera psihologică”, nefavorabilă pentru marionetele americane din Germania Occidentală (adică nouă intensificare a mișcării pentru unitatea Germaniei), a speriat pe guvernării dela Bonn, care în „Statul lor” de marionete se simt ca pe un vulcan. Abia după o lună, ei au căptătat din nou darul vorbirii și au început să facă declarații în care „se izolează” de propunerea lui Grotewohl.

La sfârșitul lunii Decembrie, agenția germană D.P.A. bazându-se pe atitudinea luată de cercurile oficiale dela Bonn, „a desmințit” categoric toate comunicatele prin care se arăta că Adenauer intenționează să înceapă tratative cu guvernul Republicii Democrate Germane. La rândul său însuși Adenauer a adus în cuvântarea ținută cu prilejul Anului Nou cele mai stupide invinuiri Republicii Democrate Germane și a dat să se înțeleagă clar că nu intenționează să întreprindă niciun fel de tratative.

O cuvântare și mai sinceră a ținut Schumacher, căpătănia social-trădătorilor din Germania Apuseană. El s'a declarat împotriva tratativelor pentru crearea unui Consiliu constituant pe întreaga Germanie. La 3 Ianuarie 1951, consilierul „fracțiunii parlamentare” a socialistilor germani de dreapta, Lütkens a declarat făță: „Nu trebuie să se ducă niciun fel de tratative cu Grotewohl!”

Cuvântările lui Adenauer și Schumacher au demascat încă odată în fața populației germane politica scizionistă a guvernărilor dela Bonn. Ele au arătat că unitatea Germaniei poate fi obținută numai prin luptă hotărătă cu scizionii democrați-creștini, socialistii de dreapta din Germania și cu stăpânii lor imperialiști.

Poporul german este pentru unitatea Germaniei.

Adenauer și Schumacher au sperat că tactica lor de tergiversări și compromisuri va slăbi mișcarea pentru crearea unui Consiliu constituant al întregii Germanii. Totuși, speranțele lor nu s-au indeplinit. Mișcarea pentru adoptarea propunerii lui Grotewohl se intensifică din ce în ce mai mult. După cum a subliniat, pe bună dreptate, Otto Grotewohl la articolul său publicat în sfârșitul lui Decembrie în ziarul „Neues Deutschland”: „Propunerea de a crea un Consiliu constituant al întregii Germanii, după cum era și de așteptat și după cum s'a arătat în mod grăitor, corespunde într-atât dorinței și voinei poporului nostru, încât până la urmă sprijinul crescând al acestei propunerii va fi asigurat”.

Nefindemânațele manevre ale clictii Adenauer-Schumacher pot să aducă numai la rezultate negative pentru guvernării Germaniei Occidentale. Ele arată milioanele de germani din Germania Occidentală că politica scizionistilor dela Bonn contravine intereselor vitale ale poporului german. Asta duce la izolare clictii Adenauer-Schumacher de populația Germaniei Occidentale, la încadrarea a noi milioane de germani în frontul național al Germaniei democratice.

Împotriva voinei cercurilor conducătoare dela Bonn și a imperialiștilor american-nglezi care stau în spatele lor, lupta oamenilor muncii germani pentru o Germanie unită democratică crește și se largșește pînă ce trece.

(Din „Veac Nou”)

In unele sectoare ale raionului nostru tăburele nu merg bine pe trucă:

... la secția Construcții-Proiecte (Pregătirea lucrului) dela Combinatul Siderurgic Hunedoara, nu verifică nimănii formularele „Dispoziții de lansare în fabricație” și sunt trimise secțiilor fără a se indica calitatea materialelor conform Standardului de Stat sau indicându-se greșit, ceeace produce neînțelegeri și greutăți în executarea comenzilor.

*
... telefoanele din Combinatul Siderurgic nu funcționează bine, defectându-se necontenit și atunci când funcționează nu se pot utiliza, deoarece numerele la telefoane se schimbă dela o zi la alta, neîzbutindu-se a se înlocui un tablou definitiv al numerelor.

*
... Magazinierul Nemedy Carol dela Magazia de materiale Nr. 3 a C.S.H.-ului, nu permite ca cel ce se prezintă cu bonuri pentru a ridica materiale să asiste la cîntărirelor lor, amenințând cu cheamarea pazei atunci, când solicitatorul insistă.

*
... la serviciul Mecanicul Sef dela I.C.S.H., respectiv secția de „Lansare” nu se știe că o piesă turnată pentru ansamblare trebuie și prelucrată și astfel pentru o parte din piesele necesare furnalelor 3 și 4 s'a dat „Dispoziție de lansare” numai pentru turările, omitându-se prelucrarea

*
... nu se știe cine are sarcina să transporte piesele dela fabricile prelucrătoare la sănătierul furnalelor C.S.H.

*
... deși s'a cerut serviciului Protecția Muncii dela I.C.S.H. prin adresa Nr. 0.620/17 din 13 Octombrie 1950 și apoi s'au mai făcut trei reveniri, nici până în prezent acesta nu a luat măsuri de înființarea unui post de prim-ajutor, solicitat de serviciul Construcții a I.C.S.H.-ului.

*
... la secțiile Atelierelor principale C.F.R. Simeria nu există nici o gazetă de perete care să oglindească eforturile muncitorilor, să-i stimuleze și să critique lipsurile; singura gazetă pe Atelierele principale, gazeta centrală ce se află lângă poartă, nu are articolele schimbate dela 20 Decembrie 1950.

*
... caloriferele dela secția Turnătorii așteaptă să fie puse în funcțiune de 3 ani, iar în timpul iernii nisipul întrebuințat pentru formare, este întotdeauna înghețat.

In primele zile ale Cincinalului minerii au obținut succese importante

In lupta pentru obținerea de noi succese în cadrul Planului Cincinal, minerii din Ghelar au pornit cu entuziasm la munca pentru îndeplinirea și depășirea noilor norme.

Echipa minerului Lup Ioachim dela orizontul II, prin buna organizare a muncii a obținut pe prima decadă a lunii Ianuarie o depășire de 95%, iar echipa lui Alic Iosif-Băloni dela același orizont o depășire de normă de 65%.

La orizontul I, echipa condusă de Vlad Aurel a dat cu 55 la sută

Lupta pentru economii a luat un nou avânt

Minele de fier Ghelar și Teliuc.

Prin valorificare, muncitorii acestui atelier, în numai 15 zile, au făcut o economie Combinatului de peste 177.000 lei.

Echipele de presori au sprijinit pe forjeri, dându-le materialul pentru prelucrare la timp.

In această muncă s'a evidențiat echipa de presori condusă de muncitorul Boji Abel care a depășit sarcinile stabilite cu 50%, precum și echipele de forjeri conduse de Pribil Francisc care și-a depășit sarcinile cu 60% și a lui Nandra Carol cu 45%.

Un schimb de onoare în cinstea Planului Cincinal la I.C.S.H.

Sarcinile de construcții ce urmează a se executa în cadrul Planului Cincinal, la Hunedoara sunt foarte mari.

Trebue să se construiască furnale, cuptoare Siemens Martin să se refacă și să se mecanizeze furnalele vechi, să se construiască ateliere și hale noi.

In ziua de 14 Ianuarie la orele 7, trasatorii, nituitori, lăcătușii, sudorii și montatorii s-au apucat de lucru.

Echipele de trasatori, ansamblatori, nituitori și altele, au executat lucrările la furnalele III și IV și la prelungirea halei de turnare a O.S.M. lucrări care sunt în Plan pentru anul 1951.

Munca lor în această zi s'a soldat cu rezultate frumoase.

Echipa tovarășului Albu Avram lucrând la trasarea consolelor pentru furnul Nr. 4 și stâlpii pen-

Mortul în... concediu

mai că s'a prezentat târziu cu moartea sa. Moartea a survenit în ziua de 28 Noembrie.

Lucrând neatent, refe-rentul Muscaliuc Ilarion dela Polyclinica raională, controlând condica de internări, a eliberat o dovadă că muncitorul cu marca 6.212 se află în tratament medical dela 24 la 28 Decembrie.

In concluzie: după ce i-a fost plătit ajutorul de înmormântare, mortul a trecut în concediu medical, urmând a mai incasa ajutorul de boala pe cele 4 zile „că nu se prezintă la serviciu, fiind în tratament.”

E un gest umanitar de a acorda concedii fără a fi solicitate, dar... deloc practic și de aceea recomandăm ca în viitor să se depună mai multă atenție la eliberarea dovezilor de boala.

T. Meraru

după corespondență primită dela Mănzatu Nicolae, secția „Valorificarea deșeurilor”

C. S. H.